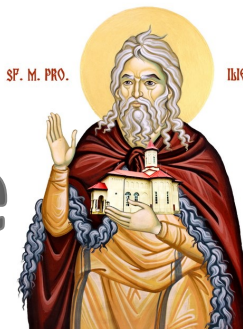

Speranța Sfântului Ilie

Foaie săptămânală a Parohiei Sf. Ilie cartier
Speranța din Piatra-Neamț

Duminica a 8-a după Rusalii (Înmulțirea pâinilor)

Apostolul citit ne aduce aminte că în familia Bisericii este nevoie de unitate. Pentru iubirea lui Hristos către noi, suntem datori să ne suportăm, să ne răbdăm, să ne înțelegem, să ne acordăm prezumția de nevinovăție, să ne smerim, să ne dăm întâietate unii altora. Orice nemulțumiri avem, întâi să iertăm și să ne rugăm, abia apoi să atragem atenția despre sminteală preotului, luându-l deoparte.

Într-o vreme când creștinii citesc de multe ori cuvintele mai multor duhovnici sfinți pe aceeași temă și li se pare că unul are mai multă dreptate decât altul, să avem smerenia să considerăm că sfinții nu se contrazic, ci noi nu înțelegem unghiul diferit și publicul diferit către care vorbește fiecare, și să întrebăm un părinte în care avem încredere care este adevărul.

Tot Apostolul ne învață să nu așteptăm mereu cuvinte frumoase, învăluitoare, ci să apreciem prietenia într-un adevăr și sinceritate, precum și harul din cuvânt, cel de care avem nevoie mai presus de politețuri. Înțelepciunea Crucii este una a osteneții, jertfei, smereniei, milostivirii, și nu se potrivește cu tonul dulceag și fals împăciuitoare al psihologiei de internet sau de TV a zilelor noastre.

Sf. Evanghelie ne arată purtarea de grijă a lui Dumnezeu, Care încă pe pământ fiind, întâi învață cu toată puterea cuvântului, apoi vindeca pe bolnavi, dar la sfârșit nu uita și de nevoile trupești ale oamenilor. Să avem și noi această ierarhie a priorităților în viață și vom veni în întâmpinarea voinței lui Dumnezeu: sufletul, problemele care ne încurcă activitatea, apoi grija de cele materiale.

Astfel de minuni s-au întâmplat și în timpul lui Moise, apoi sfinții Bisericii au înmulțit și ei prin har hrana necesară și insuficientă de la un moment dat, ultimul de care trebuie să știm este părintele Iustin Pârvu de la Petru-Vodă.

Observăm că logica stocului disponibil, a bugetului alocat și a matematicii nu funcționează în iubirea aproapelui, în milostenie și pomană, unde credinciosul se depășește pe sine, dând ce e mai bun, să ajungă, să fie de folos primitivilor. De multe ori, în viață, omenia și credința depășesc matematica.

Dacă sfinții izvorăsc bunătăți și har mult peste puterile credincioșilor obișnuiți, și aceștia trebuie să se jertfească puțin când sunt în fața unui caz sau a unei situații în care este să sară în ajutor.

Nu există că nu avem nimic să dăm; fie și părerea de rău, nu fățarnică ci din suflet, însoțită de o rugăciune către Dumnezeu, împlinește neputința materială, fizică, de a interveni.

Constituțiile apostolice, datând din secolul 4, spun că cine vrea neapărat să se implice și el într-o colectivitate, un ajutor, poate să renunțe la mâncarea lui o zi ca să poată contribui cu ceva.

Singura limită la ajutoarea aproapelui o constituie lipsa materială, iar pe lângă ea, neputința inimii, care vine din zgârcenie, din lipsa obișnuinței de a face bine la un nivel mai înalt, sau din înțelepciune și evlavie. Aceasta din urmă trebuie să intre în acțiune când ajutorul nostru riscă să susțină și să finanțeze un păcat.

Nu există limită la ajutorarea prin rugăciune, dar să nu fie fățarnică, ascunzând zgârcenie sau duh de judecată. Ce nu dăm cuiva pentru că ne smintește situația lui, trebuie să dăm în altă parte. Nu există că ne facem casă ori avem rate și nu putem da de pomană, câțiva lei se găsesc mereu, sau un ceas de timp să ajutăm cu brațele noastre. Dacă vrem ca Dumnezeu să nu fie drept cu noi, ci iubitor, și noi să dăm cu milostivire și să nădăjduim că hrănim binele din viața cuiva, nu păcatele sale.

Marti, 4 august, când îi vedem în calendar pe Sfinții 7 tineri din Efes, ne rugăm la Dumnezeu să dea tuturor, bolnavi și sănătoși, somn odihnitor, pentru rugăciunile lor.

Miercuri, 5 august, sărbătorim pe Sf. Cuvios Ioan Iacob de la Neamț Hozevitul, sau Sf. Ioan cel Nou de la Hozeva, care a stărețit în schitul românesc de la Iordan, apoi a trăit ca sihastru în pustia Hozeva din Țara Sfântă, în peștera Sfintei Ana, adormind în 1960. Un deget și mai multe obiecte personale se află în biserica catedrală închinată lui, zidită în curtea Seminarului de lângă Mănăstirea Neamț.

În aceeași zi pomenim pe Sf. Ierarh Fabian și pe Sf. Nona, mama Sf. Grigorie Teologul.

Schimbarea la față (6 august)

Această sărbătoare, în amintirea căreia un nor umbrește muntele Taborului din Țara Sfântă în fiecare an la 6 august, face mărturisirea arătării luminii și slavei lui Dumnezeu pe pământ, ca cei mai aleși creștini să o vadă și să o simtă ca pe cel mai bun și fericit lucru.

După cum zice troparul sărbătorii, pe acest pământ, iubitorii de Dumnezeu pătimesc dumnezeirea, atât cât se poate firii omenești. Chiar dacă și trupul, și sentimentele pot gusta această lumină pe care au văzut-o pe Tabor ucenicii, organul uman făcut și capabil pentru aceasta este mintea, adică acea parte cu care și gândim, și judecăm, și conducem trupul, dar în segmentul cel mai nobil (și de mulți aproape nefolosit) poate sesiza rațiunile dumnezeiești și percepe chiar slava lui Dumnezeu.

”Întru lumina Ta vom vedea lumină”, cântăm la sfârșitul Utreniei, adică pentru creștin, această lumină nu vine din afara lui, să-l sperie, să se întrebe care e sursa, ci din inima duhovnicească, în care S-a sălășluit Hristos la Botez și a crescut la împărtășirea cu Trupul și Sângele Lui.

Curățind inima și aprinzând-o cu rugăciunea neîncetată, această lumină poate răsări și în inima noastră, nu doar Apostolilor sau Sfinților Ilie și Moise.

Vineri, 7 august, prăznuim pe **Sf. Cuvioasă Teodora de la Sihla**, care s-a nevoit într-o peșteră situată deasupra mănăstirii cu același nume. Biserica mare din curtea Mănăstirii Sihăstria o are ca ocrotitoare.

Tot în această zi sărbătorim pe **Sf. Sfințit Mucenic Narcis**, patriarhul Ierusalimului.

Sâmbătă, 8 august, pomenim pe **Sfinții Ierarhi Emilian și Miron**.